

ע"פ 6990/14 - אלכסנדר פרידטצ'נקו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6990/14

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין

כבוד השופט ס' גובראן

כבוד השופט ע' פוגלמן

המערער: אלכסנדר פרידטצ'נקו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב
(כב' השופט ד' רוזן) מיום 23.09.2014 בתיק פ
049150-05-14

תאריך הישיבה: ד' בכסלו התשע"ו (16.11.2015)

בשם המערער: עו"ד אלעד רט; עו"ד עינת אלאוף

בשם המשיב: עו"ד ג'ואי אש

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

המערער הורשע בכתב אישום מתוקן בהסדר טיעון בעבירות הפקרה לאחר פגיעה באדם, נהיגה בשכרות וחבלה חמורה. הוא נהג ברכבו בצהרי היום בהשפעה כבדה של אלכוהול, פגע בקרבן העבירה במעבר חציה, והמשיך לנסוע עד שעוכב. הקרבן, אשה פעילה בת 66, נפגעה קשה ולמעשה איבדה את תפקודה כליל למרבה הצער, ועל כך עמוד 1

אין חולק. בית המשפט קמא עיין בתסקיר שירות המבחן שתיאר גם גורל קשה של המערער, אשר לו בן הסובל מפיגור ומאוטיזם ומצוי במוסד, וצוין כי הבן לא יוכל לבקרו בבית הסוהר. התסקיר ביקש להתחשב בלקיחת אחריות ובנורמטיביות הבסיסית של המערער, ובעניין האנושי של הבן.

בית המשפט קמא בחן את הנסיבות וקבע מתחם של 3.5 עד 7 שנות מאסר בפועל; הושתו על המערער 5 שנות מאסר ומהן 4 בפועל, פסילת רישיון למשך 10 שנים מיום השחרור, פסילה על תנאי ופיצוי לקרבן באמצעות מכירת רכב (שלבסוף לא יכול היה להתממש).

בערעור ובפנינו נטען בכשרונו של הסניגור המלומד, כי בשל השכרות וחוסר המודעות בפועל לעבירה אין מתקיים אותו כיעור הדבק בעבירת ההפקרה מטבעה. נטען עוד, כי בכגון דא ישנה פסילה מקלה יותר, ויש לקבוע מתחם ענישה שבין מספר חודשים לשלוש שנות מאסר. כן הוטעמו נסיבותיו האישיות הקשות של המערער.

תסקיר עדכני בו עיינו לקראת הדיון מציין השתלבות של המערער במאסרו במחלקה טיפולית לענייני אלוהול ובתעסוקה, נטילת אחריות והיעדר דפוסי התנהגות עברייניים (יצוין כי למערער עבר ישן יחסית ולא מכביד, שגם הוא קשור כנראה לעניין האלוהול). הומלץ, בשל ההתקדמות הטיפולית והנתק מן הבן, על קיצור מסוים במאסר.

המדינה עומדת על הנזק הכבד שאירע לקרבן העבירה (הוצג חומר רפואי עדכני), אשר בתה נכחה באולם בעת הדיון, וכן על פסיקה עדכנית.

חוששנו שאין בידינו להיעתר לערעור. אין חולק כי לתוצאת העבירה נודע משקל ממשי בענישה, וכאן התוצאה חמורה ועצובה כדי טרגדיה. אכן, טרגדיה ברמת אחרת הן נסיבות המערער, בכל הקשור בבנו; והבינונו שעדיין איננו מצוי בשלב חופשות במאסרו, וכי גם אפשרות שבדק בא כוח המדינה לביקורים מצד הבן איננה מעשית, אף אם יש נכונות להגמשה בביקורים אצל המערער מצד שירות בתי הסוהר. ואולם, הפסיקה העדכנית בתחום בו עסקינן, עבירת ההפקרה, כשמצטרפות אליה עבירות הנהיגה בשכרות -שפירושה כניסה מודעת למצב הרה-סיכונים - והחבלה החמורה, מטות את הכף כנגד היעדרות לערעור. איננו יודעים אם יש אפשרות לפי פקודות שב"ס לחופשות מיוחדות בנות יום לביקור הבן, ואם הדבר אפשרי אנו ממליצים על כך מאוד בנסיבותיו העצובות של הבן. בנתון לכך איננו נעתרים לערעור. אנו מקוים שהמערער יגמל מהתמכרותו לאלכוהול, במבט לעתיד.

ניתן היום, ד' בכסלו התשע"ו (16.11.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה